

[Ebba Strange]

Informationen skal heller ikke kun gives ad de officielle kanaler. Alle steder, hvor vi lever, bor og arbejder sammen med udlændinge, er det vigtigt, at vi er med til at udbrede et reelt kendskab til udlændinges faktiske forhold.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil også gerne begynde med at sige tak for, at VS tog initiativet til denne debat i dag. Det var på tide, at den kom. Havde VS ikke taget initiativet, så regner jeg med, at andre havde været nødt til at tage det, og jeg kan kun sige, at det undrer mig, at regeringen ikke selv har taget initiativet til den.

Debatten er nyttig og nødvendig, og vi skal bruge den til to ting. Vi skal bruge den til at ramme en pæl igennem nogle af de mange rygter, som regel helt uden hold i virkeligheden, som verserer omkring indvandrerne. Man har jo allerede taget et af dem ved vingebeinet heroppe. Hvis jeg ikke helt misforstod, hvad der blev sagt, så blev der også talt om, at vi havde indvandrere med falske pas. Jeg kunne godt lide at få bare ét eksempel på det. At der er nogle, der forsøger at komme ind på falsk pas, som bliver stoppet, er jo noget ganske andet.

Men jeg forstår på den måde, debatten er tilrettelagt på fra VS' side, at vi nu får en gennemgang af mange af de rygter, der går om, hvordan indvandrerne er, så jeg regner med, at vi derigennem får en god belysning af denne side af debatten.

Det andet, vi skal drøfte, er den politik, vi skal føre over for indvandrerne. Der vil jeg gerne nævne – det har ikke været meget fremme, men det er dog en del af indvandrerne – hele den danske flygtningepolitik. Jeg skal ikke bruge så lang tid på det, men kun konstatere, at det kneb ganske overordentlig stærkt med at få fællesregeringen af venstre og socialdemokrater til at føre en rimelig politik på dette område. Man brugte alle muligheder for at forhindre folketinget i at vedtage en folketingsbeslutning om, at vi skulle sætte antallet af bådflugtninge, der blev modtaget her i landet, op. Man gik så langt som til at nægte at afgive betænkning i sagen. Nu lader det til, at man omsider har forstået, at ligesom man tidligere havde en forpligtelse til at hjælpe mod forfølgelserne sydpå, så har vor generation en forpligtelse

til at hjælpe mod forfølgelserne i Sydøstasien.

Derefter er der den anden side af det, den politik, der gælder de indvandrere, som kaldes gæstearbejdere. Jeg vil gerne her fastslå, for at der ikke skal være nogen diskussion om det, at ikke én af disse gæstearbejdere har trængt sig uberettiget over grænsen. Hver eneste af dem har bedt om og har fået tilladelse til at være her. Jeg tror, det er nødvendigt, at vi understreger dette som en indledning til denne debat. Det kunne jo være, at en og anden så anlagde en noget anden holdning til gæstearbejderne og den behandling, de skal have her i landet.

Det har været nævnt, og jeg vil gerne understrege det, at der allerede i 1970 skete en alvorlig opbremsning i muligheden for at blive gæstearbejder i Danmark, og i 1973 blev det praktisk taget vandtæt. Jeg tror, at man lige skal holde fast ved disse tal, 1970 og 1973. Vi befinder os nu i år 1979. Det vil sige, at de mennesker, vi taler om, er mennesker, der har været her i en årrække. Som statsministeren nævnte det, så er der kun tale om, at vi har lukket op for visse nære slægtninge, koner i høj grad og børn. Vi har ikke en rimelig politik på området.

Jeg vil gerne have lov til at nævne et citat, der har forbindelse med det første årstal, jeg nævnte, 1970. Jeg synes, der i dette citat blev sagt noget ganske overordentlig væsentligt:

»Arbejdsgiver, arbejder og samfund har indtil nu ikke fuldt gjort sig klart, hvilke problemer den store indvandring af fremmed arbejdskraft indeholder for os alle. Der er derfor ingen bevidst fremmedpolitik her i landet. Det giver uro og ængstelse på arbejdspladserne, hvor man frygter, at tilstedeværelsen af for mange fremmedarbejdere medfører underbetaling, tryk på den sociale standard, og at tendensen til arbejdsløshed kan blive forstærket. For alle bliver det også mere og mere klart, at fremmedarbejderne ikke får den behandling, de som mennesker kan gøre krav på.«

Jeg har gerne villet tage dette frem, for det er forordet til en lille pjece, der hedder »Samme vilkår«, og som blev udgivet af Dansk Arbejdsmands- og Specialarbejder Forbund i 1970. Den mand, der skrev forordet, der krævede en bevidst fremmedarbejderpolitik, og at fremmedarbejderne skulle have den behandling, de som mennesker kan